

Довго-довго давнє літо давніло

Микола Вінграновський

Довго-довго давнє літо давніло,
Де не йшло — стояла синя мла.
Мамалижна хмара на Молдавію
Ще одну рябеньку повела.

Їм услід і жалібно, й волого
Сів дивитись камінь при воді...
Будяки малиновоголово
Про сніги подумали й собі.

І зібралась, чи збирать-збиралася
У дорогу неба течія...
З будяками тихо привіталася
Малинова молодість моя.

Добрий день — сказав сьогодні вечір,
На далечу налягло крило,
І завдала ластівка на плечі
Хліб і сіль, і літо, і тепло...